

ς χωρίς το Χριστό;

ις / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη

Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς

Χωρίζεται ο άνθρωπος από τον Χριστό; Τότε χωρίζεται από την μοναδική λογική έννοια του «όντος» του, της ζωής του, της υπάρξεώς του. Χωριζόμενος ο άνθρωπος από τον Χριστό, χωρίζεται και από την μόνη λογική έννοια της ψυχής του, του «νοός» του, της συνειδήσεώς του, του θελήματός του, του σώματός του. Τί είναι ο ανθρώπινος νους χωρίς τον Χριστό;

Είναι ένας μαρτυρικός, βασανιστικός θρήνος. Τί είναι η ψυχή του ανθρώπου χωρίς τον Χριστό; Είναι ένα ομιλούμενο σκιάχτρο. Τί είναι η συνείδησή του, ή βούλησή του; Είναι ένας απελπισμένος τυφλός. Τί είναι το σώμα του χωρίς το Χριστό; Είναι ένα αηδιαστικό, σιχαμερό σκουλήκι. Τί είναι το θέλημα του; Είναι ένας αβοήθητος εγκληματίας. Τί είναι γενικά ο άνθρωπος χωρίς τον Χριστό; Είναι ένα φοβερό εξωτερικό θέαμα. Έτσι και κάθε άλλο δημιούργημα, από τον άγγελο μέχρι και το πιο ασήμαντο ον, χάνει κάθε λογική έννοια της υπάρξεώς του, αν δεν διατηρήσει

στο «είναι» του, τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Η αμαρτία είναι η μοναδική διασπαστική δύναμη, που χωρίζει και διακόπτει κάθε δεσμό με τον Θεό. Χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό, χωρίζει τον άγγελο και κάθε άλλο όν. Έτσι, απομακρύνοντας η αμαρτία τον άνθρωπο από τον Θεό, τον καταβυθίζει στη μωρία, στην χωρίς νόημα κατάσταση, στο θάνατο, στο διαβολισμό (στο κράτος του διαβόλου). Γι' αυτό και ο φιλόανθρωπος Κύριος, ο Θεός Λόγος έγινε άνθρωπος και με την ένωση στον Εαυτό Του, της Θείας και ανθρώπινης φύσεως, «ασυγχύτως και αδιαιρέτως», καθάρισε την φύση μας από την αμαρτία, την παραφροσύνη, τον θάνατο και τον διάβολο.

Έτσι ο Θεάνθρωπος Κύριος πέρασε στη γη όλα τα μαρτύριά μας, έζησε όλες μας τις θλίψεις, και σ' εμάς τους «πολύ-πλευρα νεκρούς» ξανάδωσε ζωή, μας αναβίωσε από τις «θνη-τότητές» μας, μας ανέστησε από τους τάφους μας και μας αναβίβασε στα ουράνια (Εφεσ. 2, 6-8).

Με την Θεανθρώπινη ζωή Του και την ολόπλευρη Θεανθρώπινη «οικονομία» της σωτηρίας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός έδωσε τις Θεοχαριτωμένες δυνάμεις, με τις οποίες οι άνθρωποι γίνονται «οικείοι του Θεού», γίνονται «γεγεννημένοι εκ του Θεού και συν Θεώ», περιτειχίζονται στην αγία εκκλησία και φθάνουν στο πλήρωμα της ζωής και της αιωνιότητας, διαμέσου της ευλογημένης Θεανθρωπότητας (Εφεσ. 2, 10--22). Σύμφωνα με τον προαιώνιο προορισμό του ανθρώπου από τον Θεό, όλοι είναι δημιουργημένοι για τον ίδιο σκοπό, όλοι είναι κάτω από τον ίδιο Κύριο και Θεό, είναι κάτω από την αιώνια θεϊκή Αλήθεια, την δικαιοσύνη του Θεού και την αγαθότητά Του, όλοι είναι προορισμένοι «εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις αυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού» (Εφεσ. 1, 4-5).

Γι' αυτό σ' όλους τους ανθρώπους είτε είναι Ιουδαίοι, είτε είναι Έλληνες, δούλοι ή ελεύθεροι, δόθηκε ένας, ο ίδιος Σωτήρας και μία, η ίδια σωτηρία, τα ίδια μέσα και οι ίδιες δυνάμεις σωτηρίας, ένα και το ίδιο Ευαγγέλιο.

Η σωτηρία επιτυγχάνεται διαμέσου της ευλογημένης, χαριτωμένης ψυχικής ενώσεως με τον Σωτήρα Χριστό.

Και μετά την κοινωνία των ανθρώπων με τις ουράνιες σω-τηριώδεις δυνάμεις, που επιτυγχάνεται με το Ευαγγέλιο, γίνονται κοινωνοί και με όλες τις Θεανθρώπινες λυτρωτικές δυνάμεις, οι οποίες τους καθαρίζουν από κάθε κακία και αμαρτία και τους πληρώνουν, τους γεμίζουν και με όλα τα «ένθεα καλά» (Εφεσ. 3, 6-7).

Και αυτό συντελείται στο Θεανθρώπινο σώμα της Εκκλησίας, στην οποία βρίσκεται όλη η Θεανθρώπινη οικονομία της σωτηρίας, η «οικονομία του μυστηρίου» του Θεού, σε σχέση με το ανθρώπινο γένος και με όλα τα όντα γενικά.

Αυτό το παν-θαυμαστό και παν-θαυματουργό μυστήριο της εκκλησίας, θαυμάζεται από τους αγγέλους του Θεού και αποκαλύπτεται και σ' αυτούς, διαμέσου της εκκλησίας, η «πολυποίκιλος σοφία του Θεού» και μαζί με τους ανθρώπους μαθαίνουν και αυτοί την ανείπωτη και απερινόητη σοφία και αγάπη του Θεού (Εφεσ. 3, 9-10).

Πηγές: (Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς, «Προς Εφεσίους Επιστολή»), [H άλλη όψη-agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr](http://H_άλλη_όψη-agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr)